

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 2. července 2020 v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Ladislavy Lužanové a přísedících Ivany Gromanové a Ludmily Hyské

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného],

[datum narození] ve [obec], okres Kladno, bez zaměstnání, trvale bytem [adresa obžalovaného], okres Kladno, t. č. ve vazbě vykonávané ve Vazební věznici Praha – Ruzyně,

je vinen, že

dne 27. 3. 2020 okolo 20:00 hodin ve Slaném, okres Kladno, v parku u Slánské Hory, odcizil [celé jméno poškozené] mobilní telefon zn. Xiaomi Redmi spolu s dvěma SIM kartami a s paměťovou kartou v hodnotě 500 Kč, a to tím způsobem, že jí telefon nečekaně vytrhl z ruky, když si jím svítila na cestu, načež vrácení mobilního telefonu podmiňoval sexuálním uspokojením, konkrétně slovním povzbuzováním či masturbací, poté požádal poškozenou [celé jméno poškozené] a [jméno] [příjmení], aby si před něj klekly, vysvlékl své kalhoty, obnažil svůj pohlavní úd a započal onanovat,

přičemž si byl vědom toho, že byl rozsudkem Okresního soudu v Písku ze dne 1. 11. 2006, č. j. 2 T 71/2006-85, pravomocným dne 13. 3. 2007, mimo jiné odsouzen za trestný čin výtržnictví podle § 202 odstavec 1 zákona č. 140/1961 Sb., trestního zákona, dále byl srozuměn s tím, že byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Kladně ze dne 9. 12. 2019, č. j. 1 T 242/2019-53, jenž nabyl právní moci 28. 1. 2020, pro přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání deseti měsíců, který byl podmíněně odložen na zkušební dobu dvaceti čtyř měsíců za současného vyslovení dohledu,

a jednání se obžalovaný dopustil v době nouzového stavu vyhlášeného usnesením vlády č. 194 ze dne 12. 3. 2020, publikovaným pod č. 69/ 2020 Sb., kterým vláda v souladu s čl. 5 a 6 ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, vyhlásila pro území České republiky z důvodu ohrožení zdraví v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru na území České republiky nouzový stav,

tedy

jednak si přisvojil cizí věc tím, že se jí zmocnil, čin spáchal na věci, kterou měl jiný při sobě, byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen, a takový čin spáchal za jiné události vážně ohrožující život nebo zdraví lidí, veřejný pořádek nebo majetek,

jednak se na místě veřejnosti přístupném dopustil hrubé neslušnosti a tohoto jednání se dopustil opětovně,

čímž spáchal

zločin krádeže podle § 205 odstavec 1 písmeno d), odstavec 2, 4 písmeno b) trestního zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem výtržnictví podle § 358 odstavec 1, 2 písmeno a) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 205 odstavec 4 trestního zákoníku za užití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 42 (čtyřiceti dvou) měsíců.

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozené [celé jméno poškozené], narozené 18. 4. 2003, bytem [adresa poškozené], okres Kladno, škodu ve výši 500 Kč.

Podle § 229 odstavec 2 trestního řádu se poškozená [celé jméno poškozené] se zbytkem nároku na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] v přípravném řízení i v řízení před soudem uvedl, že na Slánské hoře potkal dvě dívky, jedna z nich chtěla skočit ze Slánské hory, a v tom jí chtěl zabránit. Proto k nim přistoupil a začal se s nimi bavit a neustále je žádal, aby poodešly od srázu. Dívky kouřily marihuanu, obžalovanému také daly potáhnout jointa. Nakonec se všichni rozhodli, že ze Slánské hory odejdou, dívky si svítily na cestu mobilními telefony. On z rozrušení potřeboval močit, a požádal jednu z dívek, aby mu posvítila. Všiml si, že ho natáčí na mobilní telefon, druhá mu dokonce sáhla mezi nohy. V přípravném řízení uvedl, že stihl dírcu vzít mobilní telefon z ruky, protože ho nahrávala, a po chvíli jí ho vrátil. Dívkám však řekl, že mobilní telefon odnese na policii a nahrávku tam ukáže. Měl v kapse voňavku, a dívce, které vzal mobilní telefon, řekl, aby se dívala, kam telefon hází, a odhodil tu voňavku. Mobilní telefon si nechal, nic z toho nevy mazával. Naproti tomu v hlavním líčení uvedl, že mu mobilní telefon dívka sama podala, aby mohl nahrávku smazat, ale to se mu nepodařilo. Telefon si ponechal, aby měl důkaz pro policii, že ho dívka nahrávala. Dívka mu dělaly sexuální návrhy. Popřel, že by před dívkami onanoval, potřeboval znovu močit, a jak vyklepával úd, dívky si to zřejmě špatně vysvětlily. Uvedl také, že v kapse kalhot měl krabičku cigaret a v ní finanční hotovost 1 500 Kč, kterou mu menší z dívek mu ji vzala. Dívky potom utekly, on na ně volal, jestli mají ten telefon a jedna z nich zařvala, že ano. Potom odešel také dolů, přišel k panelákům a tam potkal vyšší z dívek s nějakým klukem, ona řekla, že ho poznala. Když se blížil na autobusové nádraží, přišel tam ten kluk a další dva a chtěli ho zbít. Telefon ještě před tím schoval. Neví, co je stav nouze. Uvedl však, že ví, že má nosit roušku, na rozdíl od dívek ji měl po celou dobu i na Slánské hoře.

O koronaviru mluvil i s dívkami, ještě je upozorňoval, aby si z toho nedělaly srandu. O tom ví z facebooku a od lidí, věděl také, že děti nechodí do školy.

2. Poškozená [celé jméno poškozené] v přípravném řízení a shodně v hlavním líčení uvedla, že uvedeného večera byla na Slánské hoře se svou kamarádkou [jméno] [příjmení]. Najednou se u nich objevil obžalovaný, říkal jim, že byl ve Slaném za bratrem a dotazoval se jich na autobusové spojení do Kladna. To mu vyhledávala na svém mobilním telefonu. Když potom odcházely, svítila si na cestu mobilním telefonem. Všichni tři došli dolů až k závoře, a najednou k ní obžalovaný přistoupil a mobilní telefon ji nečekaně vytrhl z ruky, a s ním začal utíkat zpátky. Běžely za ním, a on slíbil, že jí telefon vrátí, až ho uspokojí. Nejdříve chtěl, aby mu říkaly sexuální nárážky, rozeplnul si kalhoty, vyndal přirození a začal masturbovat. Chtěl, aby ho obě uspokojily rukou, že by se měla snažit hlavně ona, když je to její telefon. Když to odmítly a nespolupracovaly, řekl, že telefon raději zahodí, než aby ho vracel, a telefon odhodil ze svahu. Na to s kamarádkou utekly. Když přišla domů, řekla, co se stalo, a spolu s matčíným přítelem [jméno] [příjmení] se vrátili na místo hledat mobilní telefon. Mobilní telefon nenašli, viděli tam stopy, zřejmě tam někdo pro něj šel, tak se vraceli domů, a u domu potkali toho muže. Ten vše popíral, tvrdil, že bundu, co má na sobě, právě od někoho koupil.

3. Svědkyně [jméno] [příjmení] potvrdila, že obžalovaný je na Slánské hoře sám oslovil, bavil se s nimi o tom, že byl ve Slaném za příbuzným a potřebuje najít autobusové spojení do Kladna, což mu kamarádka [celé jméno poškozené] vyhledávala v aplikaci ve svém mobilním telefonu. Obžalovaný vystupoval slušně, tak se s ním bavily. Ze Slánské hory odcházeli všichni tři společně, protože muž chtěl poradit i s cestou na autobusové nádraží. Na cestu si svítily mobilními telefony, a obžalovaný najednou řekl, aby mu poškozená posvítila, že si chce píchnout pervitin. Poškozená to odmítla, obžalovaný k ní znenadání přistoupil a vytrhl ji mobilní telefon z ruky a začal s ním utíkat zpět. Obě běžely za ním. On chtěl, aby si klekly, rozeplnul si kalhoty a začal onanovat. Svědkyně musela klečet a dívat se na masturbování obžalovaného, chtěl při tom, aby říkaly sexuální vulgarismy a tak ho povzbuzovaly. Obžalovaný poškozené telefon nevrátil, ale zahodil ho do křoví mezi stromy. Potom utekly k domu poškozené a ona pak odjela domů.

4. Obě svědkyně jednoznačně popřely tvrzení obžalovaného o tom, že by některé z nich zabránil ve skoku ze skály, o ničem takovém nemluvily ani se k ničem takovému žádná z nich nechystala. Nebyly ani u kraje, protože svědkyně [příjmení] se bojí výšek. Obě také vyloučily, že by obžalovaný močil. Jednoznačně uvedly, že masturboval, uspokojoval se několik minut.

5. [jméno] [příjmení] jako svědek uvedl, že poškozená [celé jméno poškozené] přišla domů a svěřila s tím, co se jí stalo. Společně se vrátili na místo, kam muž telefon poškozené odhodil. Na svahu byly sešinuté stopy po tom, že se tam někdo pohyboval a telefon na místě nenašli. Když se vraceli k tomu, potkali muže, poškozená ztuhla a řekla mu, že je to ten muž, který ji obtěžoval a vzal telefon. On muže zastavil a zeptal se ho, muž byl zaskočený, ale vše popřel a odešel. Svědek zatelefonoval kamarádovi a ptal se ho, jestli toho muže nezná. Ten mu řekl podle popisu, že ho zná, že ho právě potkal a že šel na autobusové nádraží. Tam společně šli, muž chtěl odejít, ale jela kolem hlídka městské policie, kterou zastavili, a ta přivolala Policii ČR.

6. Místo bylo policií ohledáno, jak vyplývá z protokolu o ohledání místa činu, byla provedena fotodokumentace. Na místě nebyly zjištěny ani zajištěny žádné stopy.

7. V přípravném řízení došlo k ohledání těla obžalovaného i poškozené a byla pořízena fotodokumentace. Obžalovaný měl na ukazováku pravé ruky zlomený nehet. Obžalovanému byly provedeny výškraby nehtů pravé a levé ruky, které byly zajištěny jako biologické stopy a předloženy k odbornému kriminalistickému zkoumání z odvětví genetika. Jejich vyhodnocením nebyla zjištěna shoda s DNA profilem poškozené.

8. Poškozená měla na hřbetu pravé ruky škrábanec kolmo nad prostředníčkem o délce 2 cm a nad ukazováčkem šikmo škrábanec o délce 0,5 cm. Nad nártem pravé nohy v oblasti holeně měla dva

kolmé škrábance o délce 3 cm a 1 cm, nad nártem levé nohy v oblasti holeně šikmý škrábanec o délce 2 cm.

9. Drobné oděrky v oblasti zápěstí a kotníků poškozené jsou potvrzeny rovněž lékařskou zprávou chirurgické ambulance Nemocnice Slaný ze dne 27. 3. 2020.

10. Hodnota mobilního telefonu v době činu byla zjištěna z odborného vyjádření ve výši 500 Kč.

11. Když soud hodnotil shora uvedené důkazy jednotlivě i v jejich vzájemném souhrnu, dospěl k závěru, že tyto důkazy skýtají dostatečný podklad pro rozhodnutí soudu a že jimi bylo bez pochybností prokázáno, že se skutek stal tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku, a že se jej dopustil právě obžalovaný [celé jméno obžalovaného]. Obžalovaný popřel, že by se tohoto jednání dopustil, s tím, že mobilní telefon mu dala dobrovolně sama poškozená, popřel také, že by před svědkyněmi [celé jméno poškozené] a [příjmení] onanoval, ale jen močil. Je však třeba vzít v úvahu, že výpovědi obžalovaného jsou nelogické a že si odporují. V přípravném řízení nejprve připustil, že mobilní telefon poškozené z ruky vzal, ale že jí ho hned vrátil. Přesto podle svých slov předstíral, že ho odhazuje do křoví, a telefon si ponechal, aby měl důkaz pro policii, že ho poškozená natáčela při močení. Telefon však policii nevydal ani neukázal místo, kam ho údajně uschoval. Rozpor v jeho výpovědích je i v tom, že obžalovaný nejprve uváděl, že se ani nepokoušel údajnou nahrávku vymazat a že ani neví, jestli telefon nahrával, v hlavním líčení pak uváděl, že se o to pokoušel, ale vymazat video neuměl.

12. Soud proto obhajobu obžalovaného neakceptoval, naopak za podklad svého rozhodnutí vzal výpovědi svědkyň [celé jméno poškozené] a [příjmení], které obžalovaného jednoznačně usvědčují a které jsou v podstatném vyličení události v souladu. Pokud obhajoba namítala, že v detailech se jejich výpovědi liší, soud má naopak za to, že tyto drobné odchylky svědčí o tom, že každá ze svědkyň vnímala a zapamatovala si událost ze svého pohledu a že jejich výpovědi nejsou domluvené a naučené. Obě shodně uvedly, že obžalovaný vytrhl mobilní telefon poškozené [celé jméno poškozené] z ruky, a to zcela neočekávaně, že poškozená nebyla na takové jednání připravena a nebyla schopna na ně nikterak reagovat. Poté obžalovaný utíkal zpět. Na žádosti poškozené o vrácení telefonu přislíbil jeho vrácení za situace, že budou obě říkat sexuální výrazy, při tom před nimi onanoval, po poškozené dokonce požadoval, aby ho uspokojila ona rukou. Telefon poškozené však nevrátil a odhodil ho ze stráně do křoví. Obě svědkyně navíc obžalovaného neznají, nemají žádný důvod pro to, aby mu chtěly svou výpověď uškodit či aby v jeho neprospěch vypovídaly nepravdivě.

13. Výpovědi svědkyň nejsou osamocené, naopak je podporují další ve věci provedené důkazy. Jde nejen o výpověď svědka [příjmení], kterému se bezprostředně po činu poškozená svěřila, ale zejména svědkem popsaná reakce poškozené na obžalovaného, když ho potkali u domu. Ve prospěch výpovědi poškozené pak také svědčí stopy nalezené na těle poškozené při prohlídce jejího těla a zaznamenané v lékařské zprávě, a to jak škrábance na rukou, které odpovídají tomu, že jí telefon obžalovaný skutečně z ruky vytrhl a ne že mu ho sama podala, jakož i škrábance na nohou, které svědčí o útěku z místa.

14. Pochybnosti nevznikají ani o totožnosti obžalovaného jako pachatele činu. Je třeba uvést, že obžalovaný byl jako pachatel označen bezprostředně po činu poškozenou a předán policii, ostatně on sám – byť v době setkání se svědkem toto popíral, policejnímu orgánu doznal setkání s poškozenou a její kamarádkou na Slánské hoře.

15. Z rozsudku Okresního soudu v Písku ze dne 1. 11. 2006, č. j. 2 T 71/2006-85, který nabyl právní moci dne 13. 3. 2007, bylo zjištěno, že tímto rozsudku byl odsouzen mimo jiné pro trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 zákona č. 140/1961 Sb., trestního zákona, k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 28 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s dozorem, přičemž byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 8. 8. 2006, č. j.

2 T 63/2004-238, jímž byl uznán vinným trestným činem porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, 3 trestního zákona.

16. Z trestního příkazu Okresního soudu v Kladně ze dne 9. 12. 2019, č. j. 1 T 242/2019-53, jenž nabyl právní moci dne 28. 1. 2020, pak bylo zjištěno, že obžalovaný byl uznán vinným přechodem krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku a odsouzen k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 10 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 24 měsíců za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným. Současně byl zrušen výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Kladně ze dne 11. 11. 2019, č. j. 1 T 205/2019-37, kterým byl uznán vinným přechodem porušování domovní svobody podle § 178 odstavec 1 trestního zákoníku. Toho se obžalovaný dopustil tím, že dne 25. 9. 2019 ve Zvoleněvsi vnikl neuzamčenými dveřmi do rodinného domu, prošel do ložnice, kde si lehl do postele k poškozené a začal zde masturbovat. Také toto jednání, za které byl obžalovaný pravomocně odsouzen, svědčí pro pravdivost výpovědí svědkyň a v neprospěch tvrzení obžalovaného.

17. Soud má tedy prokázáno, že si obžalovaný přisvojil mobilní telefon poškozené [celé jméno poškozené], tedy věc cizí, věc, k níž nebyl nadán vlastnickým ani jiným obdobným právem, k poškozené přistoupil a telefon jí nečekaně vytrhl z ruky. Tak se telefonu, který měla poškozená v ruce, tedy při sobě, se zmocnil, odňal ho z trvalé dispozice poškozené a dál s ním nakládal jako s vlastním. Obžalovaný jednal úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, když se mobilního telefonu poškozené chtěl zmocnit a učinil tak. Počínal si tak přesto, že byl v posledních třech letech odsouzen pro přečin krádeže výše citovaným trestním příkazem Okresního soudu v Kladně sp. zn. 1 T 242/2019. Není ani pochyb o tom, že se obžalovaný dopustil tohoto jednání v době nouzového vyhlášeného usnesením vlády č. 194 ze dne 12. 3. 2020, publikovaným pod č. 69/ 2020 Sb., který vyhlásila vláda v souladu s čl. 5 a 6 ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, pro území České republiky z důvodu ohrožení zdraví v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru na území České republiky. Byť obžalovaný uvedl, že neví, z jakého důvodu byl nouzový stav na území České republiky vyhlášen, připustil, že věděl o tom, že kvůli nemoci, kvůli koronaviru nechodí děti do školy a musí se nosit roušky. Uvedl, že o koronaviru dokonce hovořil s oběma svědkyněmi, a v průběhu řízení opakovaně poukazoval na to, že na rozdíl od svědkyň měl roušku nasazenou i na Slánské hoře a že jej svědkyně mohly nakazit. Obžalovaný uváděl, že o aktuálním stavu hovořil se známými i z komunikací na facebooku. O závažnosti nouzového stavu informovalo každodenní zpravodajství ve sdělovacích prostředcích i na různých internetových stránkách, jednotlivá omezení a opatření byla opakovaně vysvětlována a pro každého občana patrná v běžném životě. Stejně tak bylo mnohokrát a opakovaně upozorňováno, že páchaní trestné činnosti v době nouzového stavu může vést k přísnějšímu postihu. Soud tak dospěl k závěru, že obžalovaný musel vzhledem k okolnostem a ke svým osobním poměrům vědět, že pokud se dopustí protiprávního jednání v době nouzového stavu, může to vést k přísnějšímu postihu. Obžalovaný tak naplnil svým jednáním všechny znaky skutkové podstaty zločinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d), odst. 2, 4 písm. b) trestního zákoníku a soud jej tímto zločinem uznal vinným.

18. Pokud obžalovaný následně vrácení telefonu podmiňoval sexuálním uspokojením, slovním povzbuzováním ze strany svědkyň [celé jméno poškozené] a [příjmení] a masturbací, když se poté vysvlékl a před oběma začal onanovat, dopustil se zároveň hrubé neslušnosti, a to na Slánské hoře, tedy na místě veřejnosti přístupném. Vzhledem k tomu, že se v minulosti obdobného jednání, které bylo kvalifikováno jakožto trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 zákona č. 140/1961 Sb., trestního zákona, již dopustil, že třeba jeho jednání právně kvalifikovat jako přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku a soud jej tímto přechodem uznal vinným.

19. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry v souladu s ustanovením § 39 odst. 1 trestního zákoníku soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti

jeho nápravy; dále přihlédl k chování obžalovaného po činu, jakož i k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, tedy jak zájem na ochraně vlastnictví, tak také zájem na ochraně klidného občanského soužití proti závažnějším útokům narušujícím veřejný klid a pořádek. Určovány jsou také způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou obžalovaného, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem.

20. K osobě obžalovaného [celé jméno obžalovaného] bylo zjištěno, že je svobodný, je otcem dvou nezletilých dětí. Dosáhl základního vzdělání, před vzetím do vazby nikde nepracoval, byl veden na úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání. Jeho příjmem byly dávky státní sociální podpory. Je nemajetný. Ze zprávy Městského úřadu Slaný a z opisu evidence přestupků bylo zjištěno, že obžalovanému byla v roce 2016 a v roce 2020 uložena pokuta za přestupek proti majetku podle § 50 odst. 1 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, a podle § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, a v roce 2019 napomenutí za přestupek proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích. V rejstříku trestů má obžalovaný již 14 záznamů, převážně pro majetkovou trestnou činnost, za kterou mu byly ukládány jak výchovné, tak represivní tresty. Z posledního výkonu trestu byl propuštěn 30. 5. 2018.

21. Když soud vzal v úvahu všechny shora rozvedené skutečnosti, všechny okolnosti případu, jakož i skutečnost, že obžalovaný svým jednáním spáchal dva úmyslné trestné činy a že se tohoto jednání dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení, že obžalovaný je recidivistou, dokonce recidivistou speciálním, nemohl dospět k jinému závěru, než že účelu testu a nápravy obžalovaného nelze dosáhnout uložením jiného než nepodmíněného trestu odnětí svobody. Ten ukládal v souladu s ustanovením § 43 odst. 1 trestního zákoníku jako úhrnný, když je ukládán za souběh trestných činů. Vyměřil jej v trestní sazbě přísnějšího z trestných činů, kterým je zločin krádeže podle § 205 odst. 4 trestního zákoníku, za který lze uložit trest od dvou do osmi let, a sice v jeho spodní polovině. Trest odnětí svobody v trvání 42 měsíců je podle závěrů soudu dostačující, a současně i nezbytný. Při jeho výměře soud rovněž přihlédl k tomu, že proti obžalovanému jsou vedena další trestní stíhání a že lze očekávat, že dojde k přeměně podmíněně odloženého trestu odnětí svobody.

22. Pro výkon tohoto trestu pak soud obžalovaného zařadil v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku do věznice s ostrahou, když ani charakter a závažnost trestné činnosti, za kterou je trest ukládán, ani jeho výměra či dosavadní chování obžalovaného neodůvodňuje jeho zařazení do přísnějšího typu věznice.

23. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody ve výši 5000 Kč za odcizený mobilní telefon řádně a včas připojila poškozené [celé jméno poškozené]. O důvodnosti jejího nároku nejsou žádné pochybnosti, když provedeným dokazováním bylo bez jakýchkoli pochybností prokázáno, že škoda této poškozené vznikla a že jí vznikla v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného [celé jméno obžalovaného], neboť to byl právě on, kdo se jejího mobilního telefonu zmocnil. Pochybnosti nejsou ani o výši způsobené škody, když soud vycházel z odborného vyjádření, které stanovilo hodnotu této používané věci ke dni odcizení, a to na částku 500 Kč. Soud proto uložil obžalovanému podle § 228 odst. 1 trestního řádu povinnost, aby poškozené nahradil škodu v této objektivně prokázané výši. Vzhledem k tomu, že poškozená požadovala nahradit škodu v částce vyšší, byla se zbytkem svého nároku na náhradu škody podle § 229 odstavec 2 trestního řádu odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve třech vyhotoveních do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného stejnopisu ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolací soud odmítne odvolání, které nespĺňuje náležitosti obsahu odvolání.

Kladno 2. července 2020

Mgr. Ladislava Lužanová
soudkyně

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 27. srpna 2020.